

עמ"ת 62839/08/21 - מדינת ישראל נגד חמיס עלקם (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 62839-08-21 נ' (עציר)
עמ"ת 65629-08-21 שם תיק ללא שמות חסויים
תיק חיצוני: 530755/2021

בפני כבוד השופטת שושנה ליבוביץ
עוררת (ומשיבה) מדינת ישראל
נגד משיב (ועורר) חמיס עלקם (עציר)

החלטה

1. עררים על החלטת בית המשפט השלום בירושלים (כב' השופט מ' בורשטין) במ"ת 39250-08-21 מיום 29.8.21 שבה הורה לשחרר את המשיב בתנאים מגבילים שעיקרם מעצר בית מלא בפקוח אשתו ובנו. ערר מטעם המבקשת הוגש בעמ"ת 62839-08-21, להלן: העוררת, וערר מטעם המשיב הוגש בעמ"ת 65629-06-21, להלן: המשיב).
2. נגד העורר הוגש כתב אישום שמייחס לו, בשני אישומים, שתי עבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה (סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, להלן: החוק) ושתי עבירות של ניסיון גניבה (סעיף 384 לחוק בצירוף סעיף 25 לחוק).
3. על פי עובדות כתב האישום הראשון, ביום 8.8.21 בשעה 8:00 לערך, המשיב התפרץ לדירה שדלתה הייתה סגורה אך לא נעולה. הוא ניגש לחדרה של המתלוננת שישנה באותה עת במיטתה והחל לחפש רכוש במטרה לגנבו. היא התעוררה וכשהבחינה בו החלה לצעוק והוא ברח.
- על פי עובדות כתב האישום השני, בהמשך למתואר לעיל המשיב ניגש לבניין סמוך והתפרץ לדירה אחרת שדלתה הייתה סגורה אך לא נעולה. הוא ניגש לחדרו של המתלונן, שישן באותה עת במיטתו והחל לחפש רכוש על מנת לגנבו. כאשר המתלונן הבחין במשיב והחל לצעוק, המשיב ברח.
4. בד בבד עם הגשת כתב אישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.
5. בית המשפט קמא בחן את חומר הראיות וקבע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת העבירות המיוחסות.

למשיב. נקבע כי: "במסדר זיהוי לא זוהה המשיב, אך פרטי הלבוש של המשיב, כפי שנמסרו על ידי המתלוננים וכפי שנתפס המשיב בסמיכות זמנים קושרים את המשיב לעבירות. הוא הדין בכל הקשור לגרסתו הראשונית של המשיב לפיה במשך ששה עד שבעה חודשים לא היה באזור השוק". כמו כן נקבע כי קיימת עילת מעצר, בשים לב לכך שהעבירות שמיוחסות למשיב בוצעו לאור יום, תוך כניסה לדירות מגורים, בעוד מוטל עליו מאסר מותנה. חרף האמור, נקבע כי ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור המשיב בתנאים מגבילים וקביעת ערבויות. זאת נוכח הרף הנמוך של העבירות, בהתחשב בגילו של המשיב וכן נוכח התרשמות בית המשפט קמא מהתאמת המפקחים שהוצעו כמי שלא ידם להפיג את מסוכנותו.

6. לטענת העוררת, בנסיבות העניין לא היה מקום לשחרר את המשיב בתנאים אלא להורות על מעצרו עד תום ההליכים. זאת, הן בהתייחס למהות המעשה הן למיחות העושה. אשר למעשה, אין מדובר בעבירות ברף הנמוך שכן עסקינן בשתי עבירות של התפרצות למקום מגורים, בשעות היום, שהובילו להיתקלות עם דיירי הבית. בנסיבות אלה אין מדובר בעבירת רכוש רגילה, אלא בעבירה עם מוטיב אלים שכן בוצעה בתוך דירת מגורים שבה אדם אמור לחוש ביטחון אישי מרבי. אשר לעושה, מדובר במי שלחובתו 18 הרשעות קודמות, עברין רכוש סדרתי שביצע עבירות פליליות חמורות. הרשעתו האחרונה היא בגין שוד, בה נדון למאסר משמעותי וכן למאסר מותנה של 9 חודשים, שהוא חב הפעלה במקרה דנן. חרף האמור, הוא לא הורתע מהסתבכות נוספת בעבירות פליליות דומות. במצב דברים זה, אין הוא ראוי לאמון ואין להסתפק בחלופת מעצר. לכל הפחות היה מקום ששירות המבחן יבחן את החלופה המוצעת, ולא להסתפק בבחינה קצרה של המפקחים, קביעת הפקדה נמוכה ומבלי לדרוש כי הם יחתמו על ערבות צד ג'.

7. המשיב טוען מצדו כי לא הוכחה בעניינו תשתית ראייתית לכאורית. לפי כתב האישום מועד ביצוע העבירה הוא ביום 8.8.21 בשעה 8:00. באותו יום, בשעה 14:32 הוזמנה המתלוננת למסדר זיהוי תמונות על מנת לזהות את מי שפרץ לדירתה, אך היא לא זיהתה את המשיב ואף קבעה פוזיטיבית כי אינו בין מהמצולמים. אף המתלונן לא זיהה את המשיב במסדר זיהוי כמי שפרץ לביתו. העובדה שהמתלוננים ידעו לתאר פרטים לגבי מראהו של הפורץ מחזקת את גרסת המשיב ומכרסמת באופן משמעותי בראיות. כמו כן, בניגוד לטענת העוררת שלפיה המתלוננים זיהו כי הפורץ סובל מצליעה, אפיון שהוא ייחודי למשיב, הרי שאין לכך אחיזה בחומרי החקירה. המתלוננת נשאלה על כך מפורשות ושללה זאת. בנוסף, בניגוד לטענת העוררת, העורר לא נצפה בסרטוני ההבטחה כמי שנכנס לבניין בו בוצעה ההתפרצות. המתלוננים אף לא תיארו במדויק את פרטי לבושו. זאת ועוד, המתלוננת העידה כי האירוע התרחש בדיוק בשעה 8:00, שאז התקשרה לאביה וקיים תיעוד של שעת השיחה. אולם בסרטוני ההבטחה בדיוק בשעה זו נצפה המשיב ברחוב ולא באחת הדירות.

8. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר הראיות מצאתי לקבל את ערר המדינה. אנמק.

9. **ראיות לכאורה.** לא מצאתי עילה להתערב במסקנת בית המשפט קמא שלפיה קיימת תשתית ראיתית לכאורית ברף הנדרש להוכיח את קיומן של ביצוע העבירות. אמנם המשיב לא זוהה על ידי המתלוננים במסדר זיהוי תמונות. אולם בנסיבות העניין, די ביתר הראיות על מנת לבסס תשתית ראיתית לכאורית ברף הנדרש. לפי דוחות צפייה בסרטונים של מצלמות אבטחה, בסרטונים נצפה אדם שנכנס ויוצא מקומפלקס הבניינים שבהם בוצעו הפריצות. ניתן לראות שאותו אדם צולע. בחקירתו הראשונית של המשיב, שנערכה ביום האירוע, הוא הכחיש כל קשר לפריצות והרחיק עצמו ממקום ביצוען. הוא מסר כי כלל לא היה באזור השוק, ולא היה ברחוב אשכול, שבו ממוקמים שני הבניינים שבהם נפרצו הדירות. בחקירתו השנייה דבק תחילה בגרסתו זו, ועמד על דעתו כי לא היה באזור. לאחר שהוצגו לו הסרטונים ממצלמות הבטחה, זיהה עצמו בהם וטען כי אין מדובר באזור השוק, אלא מאחוריו. בשלב זה מסר שהיה במקום על מנת להיפגש עם בחורה, הוא נפגש עמה והם ישבו בגן העצמאות. הוא סרב לפרט מעבר לכך לגבי זהותה, בטענה שמדובר בעניין דיסקרטי. כאשר הוצג לפניו סרטון המראה שנכנס לבניין, טען שעשה כן על מנת להטיל את מימיו. כאשר הוטח בפניו כי נכנס לבניין נוסף, טען שאין זה מעניינו של החוקר מה עשה בבניין השני, וגם אם נכנס אליהם, הרי שלא הייתה גניבה שכן לא גנב. עוד מסר כי היה עם אותה בחורה כעשר דקות עד רבע שעה. כשנשאל כיצד דבריו עולים בקנה אחד עם העובדה שלפי הסרטון נצפה ויצא כעבור מספר שניות מהבניין, הסביר כי היה מישוהו בביתה. הימצאותו של המשיב בסמיכות לבניינים שבהם בוצעו הפריצות, כניסתו ויציאתו מהבניינים, ניסיונו הראשוני להרחיק עצמו ממקום העבירה ושינוי גרסתו, כאשר ההסבר שנתן להימצאותו במקום מעורפל וכולל סתירות מהותיות, מקימים תשתית ראיתית לכאורית שמספקת לשלב זה.

10. אשר לזיהוי המשיב. אמנם המתלוננים לא זיהו אותו במסדר התמונות. אולם יש ליתן את הדעת לכך שראו אותו לזמן קצר בלבד, כאשר היו שרויים בפחד וחרדה. המתלוננת מסרה בהודעתה כי תווי פניו מטושטשים לה. בנוסף, בדברים שמסרו המתלוננים בהודעתם וכן בדברים שנרשמו בדוח הפעולה יש חיזוק מסוים לזיהוי המשיב. התיאור הכללי שנתנה המתלוננת לגבי מראהו ובגדיו של המשיב, תואם ברובו, אם כי לא באופן מלא (שיער לבן, מכנסים אפורות, בגין שבין 50 ל-60 שנים). כך גם התיאור שנתן המתלונן (כרס קטנה, נראה בגיל העמידה, אולי זקן קטן, מכנסים אפורים). בדוח הפעולה נרשם כי לדברי המתלונן הפורץ לא רץ כשנס מביתו אלא הלך בצליעה. עוד נרשם כי עוברי אורח ששמעו את צעקות המתלונן וראו את החשוד, מסרו אף הם שמדובר באדם צולע.

11. איני סבורה כי הטענה שבאותה שעה בו המתלוננת מסרה שהיה האירוע, היא לכאורה אותה השעה שבה המשיב נצפה במצלמות האבטחה מכרסם באופן משמעותי בראיות. מדובר על אירוע שארך זמן קצר, כאשר המשיב נמלט מהדירה ברגע שהחלה לצעוק, ונס לרחוב. לא מן הנמנע שעבר פרק זמן קצר מאוד בין השיחה למנוסת המשיב לרחוב. אף העובדה שלא נמצאו ממצאים פורנזיים, כגון ט"א על ידיות, אין בה כדי לכרסם בתשתית הראיתית באופן משמעותי.

12. **חלופת מעצר.** בעניין חלופת מעצר, מקובלת עלי טענת העוררת כי הנסיבות שבהן בוצעו לכאורה העבירות משוות להן אופי שחורג מעבירת רכוש רגילה. הן פוגעות באורח קשה בתחושת הביטחון האישי של הציבור. למותר לציין את תחושת הפחד והאימה שחש אדם שלן בשקט ובבטחה בביתו כאשר הוא לפתע מתעורר לשמע קולות חשודים ומגלה פורץ לידו, בחדר השינה שלו. בנוסף, למשיב עבר פלילי מכביד בעבירות רלבנטיות. הוא ביצע את המעשה כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה חב הפעלה. בנסיבות אלה קיים קושי של ממש ליתן בו אמון, שהוא הנדבך הבסיסי לשקילת חלופת מעצר. במצב דברים זה, ככול שסבר בית המשפט קמא כי אין לשלול אפשרות לחלופת מעצר, ואיני מוצאת להתערב במסקנתו זו, הרי שראוי היה להורות כי החלופה המוצעת תיבחן על ידי שירות המבחן, אשר מצויד בכלים המקצועיים להערכת המסוכנות הטמונה במשיב ויכולת המפקחים המוצעים להפיגה. יודגש כי אין באמור כדי להטיל דופי במפקחים המוצעים, אשר בית משפט קמא התרשם מהם לחיוב. אולם קודם שניתן לאשר את החלופה המוצעת, יש לבחון את המסוכנות הטמונה במשיב.

13. נוכח האמור לעיל, הערר מתקבל במובן זה, שטרם שתתקבל החלטה על שחרורו של המשיב בתנאים, שירות המבחן יכין תסקיר מעצר בעניינו שבו תיבחן החלופה המוצעת. בהקשר זה יצוין כי איני מתעלמת מהעומס הרב המוטל על שירות המבחן, ומהחשש כי בעטיו הכנתו של התסקיר תיארך זמן רב. בנסיבות העניין אין באמור כדי להצדיק "דילוג" על שלב זה. עם זאת, ככול שהכנת התסקיר תיארך פרק זמן בלתי סביר, בית המשפט רשאי כמובן לפעול כחוכמתו, ובין היתר לשקול חלופות מעצר הדוקות יותר.

תסקיר מעצר יוגש עד יום 30.9.21 ויובא בפני בית משפט השלום.

המשיב יוותר במעצר עד למתן החלטה אחרת.

המזכירות תמציא עותק מההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשפ"א, 31 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.